

Μήνυμα ειρήνης και συνδιαλλαγής από τη Βασιλική του Αγίου Γεωργίου στη Λύδδα (BİNTEO)

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Εν μέσω πολεμικών συρράξεων κατά τις οποίες δοκιμάζεται η Αγία Γη τιμήθηκε χθες στη Λύδδα, η εορτή της ανακομιδής του ιερού λειψάνου του Αγίου Μεγαλομάρτυρα Γεωργίου του Τροπαιοφόρου με τον [Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλο](#) να προτρέπει να δεηθούμε στον Άγιο Γεώργιο όπως το φως της απείρου φιλανθρωπίας του Θεού καταυγάσει “τας διανοίας των κρατούντων” και κατευθύνει τα διαβήματα αυτών εις την οδόν της ειρήνης και της συνδιαλλαγής.

Στην Λύδδα βρίσκεται ο τάφος του Αγίου Γεωργίου και εκεί η Αγία Ελένη είχε χτίσει μεγαλόπρεπη Βασιλική η οποία είχε εγκαινιαστεί όταν η ίδια είχε επισκεφθεί τους Αγίους Τόπους. Η ανάμνηση της ημέρας των Εγκαινίων έχει οριστεί να τιμάται στις 3/16 Νοεμβρίου.

Στην Βασιλική του Αγίου Γεωργίου την παραμονή της εορτής, Τετάρτη 2/15 Νοεμβρίου, τελέστηκε πανηγυρικός Εσπερινός χοροστατούντος του Μητροπολίτη Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ.

Ανήμερα της εορτής, Πέμπτη 3/16 Νοεμβρίου, τελέστηκε Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου. Συλλειτουργήσαν ο Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, ο Μητροπολίτης Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ, ο Αρχιεπίσκοπος Μαδάβων κ. Αριστόβουλος και Αγιοταφίτες Αρχιμανδρίτες και διάκονοι.

Παρά την εμπόλεμη κατάσταση στον εορτασμό συμμετείχε πλήθος πιστών, ενώ παρέστησαν οι Πρέσβεις της Σερβίας και της Αλβανίας στο Ισραήλ.

Κατά τη διάρκεια του κοινωνικού της Θείας Λειτουργίας ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος κήρυξε τον θείο λόγο, αναφέροντας τα εξής:

«Ὅρει μαρτυρίου προσεπέβης, καί στέφος ἐδέξω Ἀθλοφόρε, ἐκ χειρός τοῦ Κυρίου· τοῦτο γάρ ἐστι τό γέρας τῶν Μαρτύρων· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μεγαλύνομεν».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς ἡ τοῦ Ἀθλοφόρου Γεωργίου παγκόσμιος πανήγυρις.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ἀναδείξασα τόν πιστόν δοῦλον καί μάρτυρα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ Γεώργιον τόν γενναῖον, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἁγιογραφικῇ πόλει Λύδῃ, ἵνα ἐορτάσωμεν τά ἐγκαίνια τοῦ ἐπωνύμου ναοῦ αὐτοῦ, ἥτοι τήν κατάθεσιν τοῦ τιμίου αὐτοῦ σκηνώματος.

Ὁ θαυμαστός Γεώργιος, γόνος πλουσίας καί εὐγενοῦς οἰκογενείας, καταγόμενος ἐκ Καππαδοκίας, ὑπηρετεῖ ὡς ἀξιωματικός εἰς τάς τάξεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ, ἐπί αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ (284-305). «Τοῦ οὖν ρηθέντος αὐτοκράτορος κηρύξαντος ἀπηνῆ διωγμόν κατά τῶν Χριστιανῶν, ὁ Γεώργιος Χριστιανόν ἑαυτόν ἀνεκήρυξε, τήν τῶν εἰδώλων ματαιότητα καί ἀσθένειαν διελέγχων καί μυκτηρίζων τοὺς πιστεύοντας εἰς αὐτά. Τό δέ μαρτύριον αὐτοῦ ὁ ἀθλοφόρος Γεώργιος ὑπέστη ἐν Ρώμῃ ἢ ἐν Διοσπόλει τῆς Παλαιστίνης, τῇ μετονομασθείσῃ Γεωργιουπόλει, τῇ

σημερινῇ δηλονότι πόλει Λύδδῃ, ἔνθα τό κενοτάφιον καί ὁ ἐπ' αὐτοῦ ἱστορικός καί μεγαλοπρεπής ναός», κατά τόν βιογράφον αὐτοῦ Πασικράτην.

Ὁ μέγας Γεώργιος, ὁ συνδέσας τήν ὁμολογίαν τῆς πίστεως αὐτοῦ εἰς Χριστόν ἐσταυρωμένον καί ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν μετά τῆς ἁγίας Γῆς ἀνεδείχθη τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, τούτέστιν τῆς θείας Οἰκονομίας, γεωργός δίκαιος, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ὕμνωδός αὐτοῦ: «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τόν σταυρόν γάρ τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τήν ἐκ διαβολικῆς πλάνης, χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας, καί τήν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κλῆμα κατεφύτευσας· ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένη πιστοῖς καί Τριάδος γεωργός, δίκαιος ἀνεδείχθης...».

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς τήν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐξερρίζωσε καί τό κλῆμα τῆς Ὄρθοδόξου πίστεως κατεφύτευσεν ὁ αἰόιδιμος μάρτυς Γεώργιος, ἐγένετο γνωστός εἰς ὅλην τήν Οἰκουμένην λάμπων ὥσπερ ἥλιος καί ὡς ἀστήρ πολύφωτος. Ἀπόδειξις τούτου ὅτι ὁ μεγαλομάρτυς Γεώργιος θεωρεῖται ἐπισήμως προστάτης πολλῶν λαῶν καί ἐθνῶν μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν.

Ὁ παμμακάριστος Γεώργιος διακρίνεται μεταξύ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, διότι οὗτος, ὡς ἄλλος ἀπόστολος, ἐγένετο κῆρυξ τῆς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ οὐχί μόνον διά λόγου ἀλλά καί διά τοῦ αἵματος αὐτοῦ.

Ἐμπνεόμενος ἀπό τήν προτροπήν τοῦ Κυρίου «μή φοβηθῆτε ἀπό τῶν ἀποκτενόντων τό σῶμα τήν δέ ψυχήν μή δυναμένων ἀποκτεῖναι» (Ματθ. 10,28) καί «ὅταν προσφέρωσιν ὑμᾶς.... ἐπὶ τάς ἀρχάς καί τάς ἐξουσίας μή μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ τί εἴπητε· τό γάρ Ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν», (Λουκ. 12, 11-12), ὁ ἔνθεος Γεώργιος ὑπέρ Χριστοῦ ἐπυροῦτο, ἐφλέγετο. Διό καί ὁ ὕμνωδός λέγει: «ἐνίκα γάρ ὁ πόθος τήν φύσιν [τήν ἀνθρωπίνην] διά θανάτου πείθων τόν ἐραστήν [Γεώργιον] διαβῆναι πρός τόν ποθούμενον Χριστόν τόν Θεόν καί Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Ἅγιος Γεώργιος, ἔχων θεῖον ζῆλον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, αὐτός ἐαυτόν προσήγαγε θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ (Πρβλ. Ρωμ. 12,1), εἰσακούων τῆς φωνῆς τοῦ θείου Παύλου, «ἐμοί γάρ τό ζῆν Χριστός καί τό ἀποθανεῖν κέρδος», (Φιλιπ. 1,21). Ἰδού ὁ λόγος, διὰ τόν ὁποῖον ὁ Γεώργιος ἐγένετο μιμητής καί κοινωνός τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ. «Ὁ μένων ἐν ἐμοί καὶ ἐγώ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν», (Ἰωάν. 15,5), λέγει Κύριος.

Ἀξιοσημείωτον ὅτι οἱ μάρτυρες τῆς ἀγάπης τοῦ Δικαίου, τούτέστιν τοῦ Χριστοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐμπαιγμῶν καί μαστίγων πεῖραν ἔλαβον ἔτι δέ δεσμῶν καί φυλακῆς· καί ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν καί ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, (Πρβλ. Ἑβρ. 11, 36-37)· εἰς ἓνα καί μοναδικόν σκοπὸν ἀπέβλεπον, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τὴν δόξαν καί τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ. Φωτισθέντες οὗτοι ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐθεώρουν τόν Χριστόν, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν Αὐτοῦ εἰπόντος: «οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς... ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καί ὑμεῖς ζήσεσθε», (Ἰωάν. 14, 18-19).

Οἱ Κυριακοὶ οὗτοι λόγοι, «ὕμεῖς δέ θεωρεῖτέ με ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ἡμεῖς ζήσεσθε» (Ἰωάν. 14,19), ἀπευθύνονται καὶ εἰς ἡμᾶς, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, τόσοι διὰ τῶν ἁγίων μαρτύρων Αὐτοῦ καὶ δὴ τοῦ μεγαλομάρτυρος Αὐτοῦ Γεωργίου, ὅσον καὶ διὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι τό σῶμα τοῦ σταυρωθέντος καὶ ἀναστάντος ἡμῶν Χριστοῦ.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι κατὰ τάς λατρευτικάς ἡμῶν συνάξεις καὶ ἰδιαίτερος κατὰ τὴν σύναξιν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἔχομεν μεθ' ἡμῶν καὶ ἐν μέσῳ ἡμῶν παρόντα καὶ ζῶντα τόν Χριστόν, τόν «Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης» καὶ τόν Θεόν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης. Προσέτι δέ ἔχομεν τὴν ζῶσαν μαρτυρίαν τῆς καταθέσεως τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου εἰς τό ἐνταῦθα εὕρισκόμενον σεπτόν αὐτοῦ κενοτάφιον. «Ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτόν [τόν Γεώργιον] καὶ εὗρεν αὐτόν ἀξίον ἑαυτοῦ· ὡς χρυσόν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτόν καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτόν», (Σοφ. Σολ. 3, 5-6).

Σήμερον ὡς φῶς ἱλαρόν ἁγίας δόξης καταυγάζει τό ἐόρτιον τοῦτο γεγονός τῆς μνήμης τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τῆς καταθέσεως δηλονότι τῶν ἱερῶν αὐτοῦ λειψάνων ἐν μέσῳ συγχύσεως καὶ πολεμικῶν συρράξεων, ὑπὸ τῶν ὁποίων δοκιμάζεται ἡ Ἁγία Γῆ.

Δεηθῶμεν καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, τοῦ Πατρός τῶν Φώτων, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας σὺν ταῖς

ίκεσίαις τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τό φῶς τῆς ἀπείρου φιλανθρωπίας Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ καταυγάσῃ τάς διανοίας τῶν κρατούντων καί κατευθύνη τά διαβήματα αὐτῶν εἰς τήν ὁδόν τῆς εἰρήνης καί τῆς συνδιαλλαγῆς. Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εἰρηνικά».

